

Elektrina na příděl v Utrechtu slouží jako varování před neuváženým zaváděním zelené politiky

- editor007 | 16. února 2024

NIZOZEMSKO: Server iDnes přinesl před pár dny zprávu o tom, že nizozemský Utrecht, který je zářným příkladem klimaticky přívětivého města, musí kvůli rozvoji udržitelnosti omezovat spotřebu elektriny pro své obyvatele.

Město splnilo většinu enviromentálních cílů Evropské komise ještě předtím, než byly centrálně stanoveny. Vyvážený poměr zeleně, všudypřítomné cyklostezky, veřejné dobíjecí stanice pro elektromobily, udržitelné stavitelství, snižování emisí, vysoký podíl obnovitelných zdrojů energie, tím vším se může čtvrté největší město Holandska chlubit.

Jenže tím, jak kvůli zeleným politikám narostla elektrifikace společnosti, kapacita rozvodných sítí už nestačí ani na běžný provoz. Elektrina se stává nedostupným artiklem, který nyní brzdí samotný rozvoj města.

Díky přechodu města z plynu na elektrinu se sice snížily emise, ale zároveň se zvýšily požadavky na přísun energie. Také vybudování více než 1 700 veřejných dobíjecích stanic pro elektrická vozidla vede ke zvýšení spotřeby elektriny. „Kapacita místní sítě už nepostačuje ani na chod běžných institucí,“ píše autor článku Radomír Dohnal.

Udržitelný rozvoj v Utrechtu nekolidoval s adekvátním rozvojem energetické soustavy a město na to nyní doplácí. „Elektrická síť na to zkrátka není stavěná, ten nápor na odběr je kvůli ekologickým opatřením příliš velký,“ vysvětluje [David Peters](#), šéfmanažer provozovatele elektrické sítě společnosti Stedin. „Momentálně bychom potřebovali dvojnásobnou kapacitu, při zachování trendu pak trojnásobnou do deseti let. Nic z toho ale nemáme, úprava vyžaduje spoustu času a peněz.“

Poptávka zkrátka převyšuje nabídku a starobylé holandské město tak musí brzdit nové stavební projekty – firmy, školy, byty, ale i zdravotní středisko. Stavební odbor města musel v loňském roce proškrtat 90 procent záměrů bytové výstavby. Pro nové budovy zkrátka není elektrina.

Radní z Utrechtu přicházejí s poněkud drastickými návrhy, jak situaci zlepšit. Veřejně přístupné dobíjecí stanice mají být odstaveny od sítě úplně, zatímco domácí nabíjení chce město vyhláškou zakázat v časech 14-20 hodin. Noční výkon pojede na polovinu.

„Když se lidé vracejí z práce domů, musí být spotřeba energie co nejvíc omezena, jinak to síť prostě nezvládne. Není to příjemné opatření. A je smutné, že se týká lidí, kteří aktivně pracují na udržitelnosti. Ale nemáme na výběr,“ cituje iDnes Lota von Hooijdonka, radního, který je zodpovědný za energetiku.

Jak však poznamenává autor, odpojení nabíječek, regulace veřejného osvětlení, omezování spotřeby a instalace nových transformátorů jsou pouze dočasná řešení.

Nejde prý jen o Utrecht, do roku 2030 se kvůli honu za udržitelností může ocitnout zcela bez elektriny až 1,5 milionu malých spotřebitelů – nizozemských domácností – v celé zemi. Zatím ovšem nebyla přijata žádná závazná opatření. „Je to něco, co nám může koupit trochu času, ale problém

samotný to nevyřeší. Nedostatečná kapacita sítí Utrechtu se bude řešit léta," poznamenává Peters.

Tvrdé přistání na zemi

Jaroslav Čížek, předseda think tanku Realistická energetika a ekologie, která razí heslo „Více čísel, méně ideologie“ uvedl pro Epoch Times, že Utrecht zažil tvrdý dopad na zem, protože si to předem nespočítal a tak místo udržitelnosti rozvíjí neudržitelnost.

„Nejdřív si vytyčím podmínky, propočítám si to a teprve potom něco dělám. Oni to udělali obráceně,“ uvádí Čížek a dodává, že město se zachovalo jako člověk, který bezhlavě skočí ze skály dolů, aby až ve vodě zjistil, že tam není deset metrů, ale deset centimetrů.

Na příkladu dobíjecích stanic ilustruje, kolik elektřiny si elektromobilita vyžaduje. Největší dobíjecí stanice ve Velké Británii má 180 dobíječek s dobíjecím výkonem 10 MW. Jestliže v Utrechtu jich mají zhruba 10krát víc, jedná se o 100 MW. „To je poloviční výkon jedné turbíny třeba v Počeradech (uhelná elektrárna, pozn. red.), která má 5×200 MW,“ poznamenává předseda energetických realistů.

V přepočtu na počet obyvatel v Nizozemsku (17,5 milionu děleno 370 tisíc, což je počet obyvatel v Utrechtu krát 100 MW) by pro celou zemi bylo zapotřebí cca 4,5 GW instalovaného výkonu, pokud by se vydali cestou Utrechtu. „To jsou naše dvě jaderné elektrárny. A pozor! Jenom na dobíjení aut v Holandsku.“ líčí Čížek.

„Kdyby takto začali počítat, zjistili by, že to prostě nejde,“ konstatuje odborník s tím, že by jim k tomu stačila obyčejná trojčlenka.

Zpracoval: Ondřej Horecký/ET-CZ

[ZDROJ](#)